ÎNTREBARE

Adresată
Domnului IOAN AUREL POP
Președintele Academiei Române
Domnului ANDRAS DEMETER,
Ministrul Culturii
Doamnei LIGIA DECA
Secretar general CNR UNESCO
Domnului COSMIN MIHAI POPESCU
Președintele Consiliului Județean Gorj
Domnului ȘERBAN PREDESCU
Prefectul Județului Gorj
Domnului COSMIN PIGUI
Primarul comunei Peștișani

Autor: **Dumitru MANEA, Senator S.O.S. România**
Circumscripţia electorală: nr. 24 IAŞI
Ședința Senatului din data de: 17.02.2026
Obiectul interpelării: ***Restaurarea adevăratei case a lui Constantin Brâncuși***

Stimați demnitari,

Suntem în „Anul Constantin Brâncuși” iar mâine, 19 februarie, se împlinesc 150 de ani de la nașterea celui mai mare sculptor modern al lumii. A lui Constantin Brâncuși.

A fost un artist universal, pentru că a avut prezența de spirit să rămână etnic. S-a prins din vreme cum funcționează lumea și s-a conformat rapid

resorturilor ei, devenind, pentru toată generația modernișilor, un fel de pustnic creator.

N-a fost chiar un pustnic, pentru că iubea intens viața, cu toate risipirile și plăcerile ei. Doar că n-a alergat după aceste plăceri - așa cum n-a alergat nici după glorie (pe care o iubea, de asemenea) - le-a lăsat să-l caute ele. L-au căutat și l-au găsit.

Și-a construit cu migală eternitatea, ca un gospodar oltean, mobilând-o cu lucruri și vorbe esențiale, îndelung șlefuite și lustruite, înainte de a le aranja frumos pe *corlata* lumii. A fost și a rămas oltean, dar un oltean esențial, olteanul absolut. Așa cum lucrurile deveneau, prin mângâierea mâinilor lui, evanescente și imateriale, cuvintele - rostite cu o zgârcenie din ce în ce mai mare spre sfârșitul vieții - i-au devenit vorbe de duh care i-au consacrat definitiv legenda de șaman al artei universale.

Deviza sa, a trecerii sale prin viață și prin artă, a fost aspră și măreață în același timp. Și-a formulat-o singur, cu mândrie și umilință: *„Să creezi ca un zeu, să porunceşti ca un rege, să munceşti ca un rob!”*. Așa a și făcut.

Statul român se află în culpă eternă față de una dintre cele mai mari valori de patrimoniu pe care le-a dat acest pământ binecuvântat de Dumnezeu și spurcat de oameni. De oamenii politici în primul rând. Vă amintiți rușinosul scandal din 2016 când statul român nu a fost în stare să achiziționeze lucrarea **„Cumințenia Pământului”** cu 11 milioane de euro, apelând rușinos la subscripția publică? A fost un binemeritat eșec, căci suma de 11 milioane de euro era un chilipir, domnilor! Dar cine să înțeleagă? Primatele ar trebui să stea în junglă, nu la conducerea Ministerului Culturii. Sau a altor ministere... Eșecul a fost savurat din plin de Vladimir Putin care, după relatările din presă, ar fi donat și el, în bătaie de joc, 100 de dolari.

Raporturile statului român cu personalitatea lui Brâncuși sunt, de fapt, o continuă și incomensurabilă rușine. „Cumințenia Pământului” a fost doar o palidă ilustrare a acestei rușini. De cel puțin 20 de ani, la Hobița, în județul Gorj, casa părintească a marelui sculptor român putrezește realmente în mijlocul nesimțirii generale a ceea ce numim convențional „poporul român”. Ar trebui să ne fie rușine să mai folosim această sintagmă atâta timp cât, măcar din interes mercantil, electoral sau de imagine, nu reușim să facem o reparație minoră a ingratitudinii noastre istorice față de memoria lui Brâncuși, terfelită de Academia Română prin rușinosul verdict politic din data de 7 martie 1951 când, în ședința prezidată de Mihail Sadoveanu, George Călinescu a declarat că *„Brâncuşi nu poate fi considerat un creator în sculptură, fiindcă nu se exprimă prin mijloacele esenţiale şi caracteristice acestei arte”* (conform procesului verbal al respectivei ședințe). La care academicianul Alexandru Graur a punctat

decisiv, adăugând că este *„împotriva acceptării în Muzeul de Artă al R.P.R a operelor sculptorului Brâncuși, în jurul căruia se grupează antidemocrații în artă”* (ibidem).

Așa l-am pierdut noi pe Brâncuși, livrându-l gratuit francezilor. Gratuit și mai mult forțat, pentru că nici ei nu l-au vrut, nici ei nu l-au prețuit. L-au scos din expoziții în timpul vieții, i-au lăsat în paragină și de izbeliște atelierul din Impasse Ronsin, după moarte, și numai forțați de împrejurări și de lucrările de sistematizare ale zonei, i-au mutat atelierul în Centrul Pompidou. Și abia după aceea și-au dat seama că Brâncuși era deja un brand internațional...

Iar acum îl folosesc ca brand național (al lor!), în timp ce noi, conaționalii lui, nu suntem în stare să facem o minimă reparație istorică... reparând casa de la Hobița. Casa unde S-A NĂSCUT ȘI A COPILĂRIT CONSTANTIN BRÂNCUȘI, CEL MAI MARE SCULPTOR MODERN AL LUMII!

E chiar atât de greu de priceput la ce nivel ne facem de râs în fața planetei? E chiar atât de greu de înțeles - ca să mă exprim într-o limbă pe înțelesul homunculilor politici care suntem - ce potențial de dezvoltare turistică și economică a zonei ar însemna restaurarea acestei căsuțe care n-ar costa, cu tot cu comisioane, mai mult de 30.000 de euro? Sau e prea puțin și comisioanele sunt nesemnificative?... Ne comportăm pur și simplu ca niște maimuțe fără creier, fără identitate, fără cultură, fără trecut. Noi, în frunte cu gorilele care conduc această țară și pe care nu suntem în stare să le sancționăm.

Cât privește raportarea noastră la propriile valori, pe care, dacă le-am respecta, am putea să ne clădim sursele de subzistență și chiar de prosperitate - nicio șansă! Rămânem țintuiți, pentru încă cine știe câtă vreme, în verdictul furios al lui Constantin Brâncuși, de la ultima sa venire în țară: *„V-am lăsat săraci și proști și v-am găsit și mai săraci, și mai proști!”*.

Domnule Președinte al Academiei Române,
Domnule Ministru al Culturii,
Doamnă Secretar general CNR UNESCO,
Domnule Președinte al Consiliului Județean,
Domnule Prefect,
Domnule Primar al comunei Peștișani,

Sunt convins că măcar ați auzit de Constantin Brâncuși, chiar dacă nu-i percepeți și uriașa valoare de patrimoniu. Sunteți obligați, prin natura funcției, să rezolvați această problemă minoră cu consecințe uriașe pentru patrimoniu, dar și pentru restaurarea unei demnități pierdute. De aceea, în numele acestei demnități pierdute, și în numele a ceea ce reprezentați în statul român (sau a ceea ce ar trebui să reprezentați!), vă somez - nu vă rog! - să restituți

patrimoniului național adevărata casă a lui Brâncuși! O singură bârnă din această casă valorează mai mult decât casa în care se află Muzeul de la Hobița. Mai mult chiar decât zece asemenea case! Pentru că este, repet, Casa unde S-A NĂSCUT ȘI A COPILĂRIT CONSTANTIN BRÂNCUȘI, CEL MAI MARE SCULPTOR MODERN AL LUMII! Puteți înțelege asta?
Și vă întreb:

1. Ați știut de exixtența acestei case?
2. Dacă ați știut, de ce nu ați făcut nimic?
3. Când veți începe restaurarea Casei lui Brâncuși?

Aștept răspunsul dumneavoastră. Scris și oral. În termen legal. Și chiar mai repede dacă se poate.

Data: 17.02.2026 **Senator Dumitru MANEA**

Partidul S.O.S. România